

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1009/2504

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นายพลตำรวจจัตวาผาด ตุงคะสมิต กับพวก รวม 5 คนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 150

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกจับและควบคุมตัวฐานกบฏไว้แล้ว ไม่ได้ทำอะไรขึ้นอีกระหว่างนั้น ผู้ใดร่วมกัน เพทุบายควบคุมตัวเขาไปฆ่าเสียนั้น ย่อมไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปราม อันจะถือว่าไม่เป็นความผิด ตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ในกรณีที่จำเลยกับพวกเจ้าพนักงานตำรวจได้กระทำการอัน มีชอบด้วยหน้าที่ โดยนำผู้ต้องหาไปฆ่าเสีย นั้น ไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานใน ขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่ การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายจึงไม่ต้องมีผู้พิพากษาร่วมด้วยตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150 วรรค 2 ขณะเกิดเหตุ ยังมีได้ใช้ ประมวลกฎหมายอาญา นั้น จะเอาความในมาตรา 289 (4) มาใช้ไม่ได้ เพราะมาตรานี้ไม่เป็นคุณ แก่จำเลยผู้กระทำความผิดในทางใด เมื่อพยานหลักฐานไม่ได้ความชัดว่า จำเลยได้ร่วมรู้ในแผนการณ ที่จะกำจัดผู้ตายมาก่อน ไม่เคยมีสาเหตุกับผู้ตาย บางคนก็ไม่รู้จักกัน การกระทำของจำเลยเห็นได้ ว่าเป็นเครื่องมือของผู้อื่นที่ใช้ให้กระทำ จึงถือไม่ได้ว่า กระทำโดยพยายามด้วยความพยายาม หมาย อนึ่งปรากฏว่าผู้ตายถูกยิงด้วยปืนกลตายทันที จึงถือไม่ได้ว่ากระทำโดยทรามานหรือ แสดงความโหดร้ายให้ผู้ตายได้รับความลำบากอย่างสาหัสคดีนี้

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๖๓, ๒๔๙, ๒๕๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๒๔๘, ๒๔๙ ฯลฯ โดยกล่าวบรรยายในฟ้อง ใจความสำคัญว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๓-๔ มีนาคม ๒๔๙๒ เวลากลางคืน จำเลยได้สมคบกับพวกที่หลบหนีใช้อาวุธปืน ยิงนายทองเปลว ชลภูมิ กับพวก รวม ๔ คน ซึ่งถูกจับและควบคุมไว้โดยเจ้าพนักงานตำรวจตายโดย ไตร่ตรอง พยายามด้วยความพยายามหมาย ทรามานทารุณโหดร้ายแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตาย ให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลอาญาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑-๒ และที่ ๕ ตลอดชีวิต ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๓-๔ เพราะพยานโจทก์ไม่มั่นคง โจทก์อุทธรณ์ให้ ลงโทษจำเลยที่ ๓-๔ และให้ลงโทษจำเลยทุกคนในสถานหนัก ส่วนจำเลยที่ ๑-๒ และที่ ๕ อุทธรณ์ ขอให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์และจำเลยที่ ๑-๒ และที่ ๕ ฎีกาต่อมา โดยอธิบดีกรม อัยการรับรองฎีกา ศาลฎีกาพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า (๑) ตามรูปคดีนี้เชื่อว่าผู้ตายทั้ง ๔ ถูกนำตัว ไปกำจัดเสียตามความประสงค์ของผู้เมานำมาขณะนั้น และผู้ตายถูกยิงถึงแก่ความตายด้วย น้ำมือของเจ้าพนักงานตำรวจที่ควบคุมตัวผู้ตายไปนั่นเอง (๒) จำเลยที่ ๑-๒ และ ๕ ได้ร่วมกัน กระทำความผิด ดังที่ศาลอาญาและศาลอุทธรณ์รับฟังมา พยานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยาน โจทก์ได้ (๓) ศาลอาญาและศาลอุทธรณ์ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้เป็นผลดีแก่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ เป็นการชอบแล้ว ที่จำเลยได้เถียงในปัญหากฎหมายว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องโจทก์ได้รับ นิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ นั้น ศาลฎีกา พิจารณาเห็นว่า ข้อความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕

พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ นี้ บัญญัติถึงการกระทำอันอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด คือ การกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามกบฏ การก่อการจลาจล หรือการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นซึ่งเป็นความผิดทำนองเดียวกัน หรือการพยายาม หรือการเตรียมกระทำการดังกล่าว แต่ในคดีนี้เป็นกรณีโจทก์ฟ้องจำเลยว่าสมคบกันเพทุบายไปขอรับตัวผู้ตายทั้งสี่ซึ่งเป็นผู้ต้องหาจากที่คุมขังของเจ้าพนักงานตำรวจแล้วควบคุมไปหยุดรถสมคบกันใช้อาวุธปืนยิงผู้ต้องหาในขณะที่ควบคุมนั้นจนถึงแก่ความตายโดยเจตนา จึงมิใช่เป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวังหรือปราบปรามกบฏ การก่อการจลาจล ฯลฯ ดังที่พระราชบัญญัติดังกล่าวระบุไว้ ผู้ต้องหาแม้จะถูกกล่าวหาว่าเป็นกบฏก็ได้ถูกจับกุมควบคุมตัวอยู่แล้ว และไม่ได้ความว่าผู้ต้องหาได้กระทำอะไรขึ้นอีกภายหลังเมื่อได้ถูกควบคุมตัวแล้ว การที่ร่วมมือกันเพทุบายควบคุมตัวผู้ต้องหาพาไปฆ่าเสีย มิใช่เป็นการกระทำอันเกี่ยวเนื่องจากการป้องกัน ระวังหรือปราบปรามอย่างใดอันจะเข้าลักษณะที่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้ถือว่าไม่เป็นความผิด ปัญหาข้อกฎหมายอีกข้อหนึ่งที่จำเลยได้เถียง คือ การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่มีผู้พิพากษาร่วมด้วย ในข้อนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ วรรค ๒ ซึ่งใช้ขณะเหตุเกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อความตามกฎหมายบทนี้หมายความว่า ถ้าความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่การชั้นสูตรพลิกศพจึงจะต้องกระทำพร้อมด้วยผู้พิพากษา คดีนี้ได้ความว่า จำเลยกับพวกเจ้าพนักงานตำรวจได้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยนำเอาผู้ต้องหาทั้งสี่ที่ถูกควบคุมอยู่ไปฆ่า จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ฉะนั้น การชั้นสูตรพลิกศพผู้ตายในคดีนี้จึงหาจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาร่วมด้วยไม่ ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยกับพวกเข้าลักษณะตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๖๓, ๒๕๐ และ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๒๘๙ นั้น เห็นว่า ในข้อที่ว่า ได้ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาโดยเฉพาะ แต่คดีนี้เกิดขึ้นก่อนประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา และตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาก็ไม่เป็นคุณแก่จำเลยผู้กระทำความผิดในทางใด จึงนำความในข้อว่า "ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน" ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๙ (๔) มาใช้ไม่ได้ ส่วนข้อที่ว่า ได้ฆ่าผู้ตายโดยพยายามด้วยความพยายามตามหมาย ทั้งเป็นการกระทำโดยทรมาน โดยกระทำทารุณโหดร้ายหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายทั้งสี่ให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส ซึ่งมีบัญญัติเป็นความผิดไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๒๕๐ (๓) (๔) เว้นแต่การฆ่าโดยกระทำทารุณโหดร้าย นั้น ตามพยานหลักฐานในสำนวนไม่ได้ความชัดว่า จำเลยได้ร่วมรู้ในแผนการณ์ที่จะกำจัดผู้ตายมาก่อน ผู้ตายกับจำเลยทุกคนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองอะไรกัน และจำเลยบางคนก็ไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน การกระทำของจำเลยเหล่านี้พอเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือของผู้อื่นที่ใช้ให้กระทำยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยพยายามด้วยความพยายามตามหมาย ส่วนข้อที่ว่า เป็นการกระทำโดยทรมานหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส นั้น ก็ปรากฏว่าผู้ตายทั้งสี่ถูกยิงด้วยปืนกล ถึงแก่ความตายทันทีนั้นเอง ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยทรมานหรือแสดงความดุร้ายแก่ผู้ตายให้ได้รับความลำบากอย่างสาหัส ศาลทั้งสองพิพากษาชอบแล้ว ฎีกาโจทก์จำเลยไม่มีเหตุที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น จึงพิพากษายืน

## องค์คณะ

ชวน สิงหกะ · อนุสรณัติสาร · สำราญ ศิริพันธ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://deka.supremecourt.or.th) ·  
<https://thaideka.online/deka/1009/2504>